

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 37/1999

fastlagt af Rådet den 13. september 1999

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../1999/EF om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder

(1999/C 317/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

og samfund, navnlig for sundhed, psykisk og social udvikling og for de berørtes lige muligheder, samt de høje sociale og økonomiske omkostninger for samfundet som helhed;

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Fysisk, seksuel og psykologisk vold mod børn, unge og kvinder er en alvorlig trussel mod ofrenes fysiske og mentale sundhed; virkningerne af denne form for vold er så udbredte i hele Fællesskabet, at det må betragtes som et alvorligt sundhedsproblem;
- 2) det er vigtigt at erkende voldens alvorlige umiddelbare og mere langsigtede virkninger for enkeltpersoner, familier

- 3) disse principper er nedfældet i FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, i FN's konvention fra 1989 om barnets rettigheder, i Wien-erklæringen fra 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder, i erklæringen og handlingsplanen vedtaget på fjerde kvindekongress i 1995 i Beijing, i erklæringen og handlingsplanen om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn i kommercielt øjemed vedtaget på konferencen i 1996 i Stockholm samt i Lissabon-erklæringen fra 1998 om ungdomspolitik og -programmer vedtaget på verdenskonferencen for ministrene for ungdomsspørgsmål;

- 4) Den Europæiske Union har taget initiativer inden for retlige og indre anliggender med fælles aktion af 24. februar 1997 om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn ⁽⁵⁾; de strafferetlige aspekter af vold hører under medlemsstaternes kompetence;

- 5) Europa-Parlamentet har i sine beslutninger af 18. januar 1996 om menneskehandel ⁽⁶⁾, af 19. september 1996 om mindreårige voldsofre ⁽⁷⁾, af 12. december 1996 om foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige i Den Europæiske Union ⁽⁸⁾, af 16. september 1997 om behovet for en europæisk kampagne til bekæmpelse af accepten af vold

⁽¹⁾ EFT C 259 af 18.8.1998, s. 2, EFT C 89 af 30.3.1999, s. 42 og EFT C 162 af 9.6.1999, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 169 af 16.6.1999, s. 35.

⁽³⁾ EFT C 198 af 14.7.1999, s. 61.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. april 1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 497), Rådets fælles holdning af 13. september 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT L 63 af 4.3.1997, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT C 32 af 5.2.1996, s. 88.

⁽⁷⁾ EFT C 320 af 28.10.1996, s. 190.

⁽⁸⁾ EFT C 20 af 20.1.1997, s. 170.

mod kvinder⁽¹⁾ og af 16. december 1997 om handel med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse⁽²⁾ anmodet Kommissionen om at udarbejde og gennemføre handlingsprogrammet til bekæmpelse af denne form for vold;

- 6) Kommissionen påviste i sin meddelelse af 24. november 1993 om rammerne for en indsats til fremme af folkesundheden, at bl.a. forebyggelse af personskader er et vigtigt indsatsområde inden for folkesundhed; som led heri vedtoges den 8. februar 1999 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 372/1999/EF om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af personskader⁽³⁾;
- 7) ved at skabe bedre kendskab til og større bevidsthed om spørgsmålet om vold mod børn, unge og kvinder, ved at sørge for informationsspredning på dette område og ved at udarbejde foranstaltninger til supplering af allerede eksisterende fællesskabsprogrammer og -foranstaltninger, idet unødigt overlappning undgås, kan dette program bidrage til i særlig grad at modvirke udnyttelse og til at sikre et højt niveau med hensyn til sundhedsbeskyttelse, herunder de fysiske, mentale og sociale aspekter, og med hensyn til livskvalitet;
- 8) direkte foranstaltninger i forbindelse med vold mod børn, unge og kvinder er primært medlemsstaternes ansvar på nationalt, regionalt eller lokalt plan;
- 9) Fællesskabet kan bidrage til at forbedre medlemsstaternes foranstaltninger til forebyggelse af vold, herunder vold i form af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, unge og kvinder ved at sprede og udveksle information og erfaringer, fremme en innovativ strategi, opstille fælles prioriteringer, udvikle netværk, hvor der er anledning til det, udvælge projekter på fællesskabsniveau og ved at motivere og mobilisere alle berørte parter;
- 10) dette program kan bidrage positivt ved at gøre opmærksom på og motivere til god praksis samt ved at opfordre til nytænkning og erfaringsudveksling om de foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne, herunder udveksling af information vedrørende de forskellige love og de opnåede resultater;
- 11) den planlagte foranstaltnings målsætninger kan derfor bedre virkeliggøres på fællesskabsplan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og princippet om proportionalitet, som anført i traktatens artikel 5; denne afgørelse er begrænset til det mest nødvendige til gennemførelsen

af disse målsætninger, og den rækker ikke ud over, hvad der er nødvendigt til dette formål;

- 12) aktivt partnerskab på dette område mellem Kommissionen, medlemsstaterne og ikke-statslige organisationer (ngo'er), særlig de organisationer, der beskæftiger sig med børns, unges og kvinders velfærd og livskvalitet, bør fremmes, og alle politikker og foranstaltninger på dette område afstemmes ved fremme af samarbejdet mellem ngo'er og andre organisationer og de nationale, regionale og lokale myndigheder;
- 13) af hensyn til gennemførelsen af programmets målsætninger og til en så effektiv anvendelse af de disponible midler som muligt foretages der en omhyggelig udvælgelse af aktionsområder, idet der vælges projekter, hvor en fællesskabsindsats giver ekstra fordele, og som indeholder forslag og ideer til, hvorledes nye former for forebyggelse af vold kan afprøves og resultaterne heraf spredes som led i en tværfaglig strategi;
- 14) der indledes samarbejde med kompetente internationale organisationer på de områder, der er omfattet af programmet, og med tredjelande, ligesom der samarbejdes med alle, som kan blive inddraget i forebyggelsen af vold;
- 15) der bør træffes bestemmelser om at give ansøgerlandene mulighed for at deltage i dette program i perioden inden tiltrædelsen i henhold til de betingelser, der er fastsat i de pågældende aftaler, særlig associeringsaftalerne og tillægsprotokollerne til disse aftaler;
- 16) for at øge værdien og virkningerne af programmet bør der løbende foretages en evaluering af de igangsatte foranstaltninger, navnlig af deres effektivitet og af gennemførelsen af de fastsatte mål, således at de nødvendige justeringer kan foretages;
- 17) dette program løber over fire år, hvilket giver tilstrækkelig tid til at gennemføre foranstaltningerne og således nå de fastsatte mål;
- 18) Kommissionen bistås ved anvendelsen af denne afgørelse af et passende udvalg;
- 19) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den 20. december 1994 en modus vivendi⁽⁴⁾ vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251;

⁽¹⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 55.

⁽²⁾ EFT C 14 af 19.1.1998, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 46 af 20.2.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 1.

20) i denne afgørelse fastlægges der for programmets samlede varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag som omhandlet i punkt 33 i den inter-institutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren⁽¹⁾ —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Udarbejdelse af programmet

1. Der vedtages et EF-handlingsprogram til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder for perioden 1. januar 2000-31. december 2003.

2. Programmets formål er at bidrage til at sikre en høj grad af beskyttelse af den fysiske og mentale sundhed ved at beskytte børn, unge og kvinder mod vold (herunder vold i form af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug), ved at forebygge vold og ved at yde hjælp til voldsofre, navnlig for at forhindre yderligere udsættelse for vold. Programmet vil i kraft heraf bidrage til den sociale velfærd.

3. De foranstaltninger, der skal gennemføres under programmet, og som er anført i bilaget, skal fremme følgende:

- a) grænseoverskridende foranstaltninger til oprettelse af tværfaglige netværk og til sikring af informationsudveksling, bedste praksis og samarbejde på fællesskabsplan
- b) grænseoverskridende foranstaltninger til bevidstgørelse af offentligheden
- c) supplerende foranstaltninger.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Kommissionen sikrer i nært samarbejde med medlemsstaterne, at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, gennemføres i overensstemmelse med artikel 5.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

2. Kommissionen samarbejder efter konsultationer med medlemsstaterne med institutioner og organisationer, der er aktive i forbindelse med forebyggelse af og beskyttelse mod vold mod børn, unge og kvinder og med hjælp til ofre. Den fremmer navnlig det grænseoverskridende samarbejde mellem ikke-statslige organisationer (ngo'er) og nationale, regionale og lokale myndigheder.

3. Kommissionen tager hensyn til nationale, regionale og lokale aktiviteter på dette område. Den sikrer desuden, at der tages ligeligt hensyn til alle målgrupper.

4. De foranstaltninger, der træffes, skal omfatte et betydeligt antal medlemsstater.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af det fireårige program (2000-2003) fastsættes til 20 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger fastsættes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

3. Fællesskabets bidrag afhænger af foranstaltningens art. Det kan ikke overstige 80% af foranstaltningens samlede omkostninger.

Artikel 4

Kohærens og komplementaritet

Kommissionen sørger for, at der er sammenhæng mellem de fællesskabsforanstaltninger, der skal gennemføres i forbindelse med programmet, og dem, der er gennemført i forbindelse med andre programmer og ordninger på dette område, herunder den fremtidige udvikling inden for folkesundhed.

Artikel 5

Udvalg

1. Kommissionen bistår ved gennemførelsen af dette program af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes vedrørende:

- udvalgets forretningsorden
- gennemførelsesbestemmelserne
- det årlige arbejdsprogram for iværksættelsen af programmets foranstaltninger, herunder de budgetmæssige indvirkninger og udvælgelseskriterierne
- den generelle ligevægt mellem de forskellige aktionstyper i programmet
- bestemmelserne om samordning med programmer og initiativer, der har direkte forbindelse med gennemførelsen af dette programs målsætninger
- bestemmelserne om samarbejde med de i artikel 7 omhandlede tredjelande og internationale organisationer
- retningslinjerne for kontrol og evaluering af programmet.

Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse.
- b) Hvis de ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:
 - Kommissionen udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i det tidsrum på to måneder regnet fra datoen for denne underretning
 - Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i forrige led.
4. Kommissionen hører desuden udvalget om alle andre spørgsmål vedrørende iværksættelsen af dette program.

I dette tilfælde forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

5. Kommissionens repræsentant holder udvalget løbende orienteret:

- om tilskud, der ydes som led i programmet (beløb, varighed, fordeling og modtagere)
- om kommissionsforslag eller fællesskabsinitiativer og om iværksættelsen af programmer på andre områder, som har direkte forbindelse med opfyldelsen af programmets formål, med henblik på at sikre den i artikel 4 krævede sammenhæng og komplementaritet.

Artikel 6

Deltagelse af EFTA/EØS-landene, de associerede lande i Central- og Østeuropa, Cypern, Malta og Tyrkiet

Dette program er åbent for deltagelse af:

- EFTA/EØS-landene i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen
- de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de respektive associeringsråds afgørelser
- Cypern på grundlag af supplerende bevillinger, der tilvejebringes efter procedurer, der skal aftales med dette land
- Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevillinger, der tilvejebringes i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 7

Internationalt samarbejde

I forbindelsen med gennemførelsen af programmet fremmes samarbejde med tredjelande, internationale organisationer, der er kompetente på de områder, programmet dækker, og med alle andre, der er involveret i forebyggelse af og beskyttelse mod alle former for vold, jf. traktatens artikel 300.

*Artikel 8***Kontrol og evaluering**

1. I forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger for at sikre kontrol og løbende evaluering af programmet under hensyntagen til de generelle og særlige målsætninger, der henvises til i artikel 1 og i bilaget.
2. I løbet af programmets andet år forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet.
3. Kommissionen forelægger en endelig rapport om gennemførelsen af programmet for Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Kommissionen indarbejder i de rapporter, der henvises til i stk. 2 og 3, oplysninger om fællesskabsfinansiering af de for-

skellige foranstaltninger og om, hvorvidt de supplerer de øvrige foranstaltninger, som der henvises til i artikel 4, samt resultaterne af evalueringerne. Den forelægger ligeledes rapporterne for Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

*Artikel 9***Ikrafttrædelse**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

SÆRLIGE MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER

I. GRÆNSEOVERSKRIDENDE FORANSTALTNINGER TIL OPRETTELSE AF TVÆRFAGLIGE NETVÆRK OG TIL SIKRING AF INFORMATIONSUDVEKSLING, BEDSTE PRAKSIS OG SAMARBEJDE PÅ FÆLLESSKABSPLAN

Målsætning: at støtte og anspore ikke-statslige organisationer (ngo'er) og andre organisationer, herunder offentlige myndigheder, der arbejder med bekæmpelse af vold, til at samarbejde

1. Støtte til oprettelse og styrkelse af tværfaglige netværk samt fremme af og støtte til samarbejde mellem ngo'er og de forskellige organisationer og offentlige organer på nationalt, regionalt og lokalt plan for at forbedre kendskabet til og forståelsen for den anden parts rolle og for at lette udveksling af relevante informationer.
2. Fremme og udveksling af bedste praksis på fællesskabsplan, herunder pilotprojekter, om forebyggelse af vold og om støtte til og beskyttelse af børn, unge og kvinder.

Disse netværk skal aktivt medvirke til at løse voldsproblemet, således

- 1) at der kan opstilles en fælles ramme til analyse af vold, herunder en definition af forskellige former for vold, årsagerne til vold og alle følgevirkningerne heraf
- 2) at den reelle virkning af de forskellige voldsformer i Europa for ofre og samfund kan måles, for at dette fænomen kan modvirkes på rette måde
- 3) at de forskellige former for foranstaltninger og praksis og deres effektivitet med hensyn til at forebygge og opdage vold, herunder vold i form af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug, kan vurderes, og der kan ydes hjælp til volds ofre, navnlig for at hindre fremtidig udsættelse for vold.

II. GRÆNSEOVERSKRIDENDE FORANSTALTNINGER TIL BEVIDSTGØRELSE AF OFFENTLIGHEDEN

Målsætning: støtte til bevidstgørelse af offentligheden om vold og forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder, herunder ofre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og seksuel udnyttelse i kommercielt øjemed samt anden form for seksuelt misbrug

1. Fremme af informationskampagner i samarbejde med medlemsstaterne, pilotprojekter med europæisk nytteværdi og foranstaltninger til bevidstgørelse af offentligheden, særlig børn og unge, undervisere og andre involverede grupper om den potentielle risiko for vold og om, hvorledes den kan undgås, herunder kendskab til lovgivning, sundhedsoplysning og -undervisning i forbindelse med voldsbekæmpelse.
2. Udvikling af en informationskilde på fællesskabsplan, der kan støtte og informere ngo'er og offentlige organer om offentligt tilgængelige oplysninger, som er indsamlet af regeringerne, ngo'er og universiteter, dels om vold, forebyggelse heraf og støtte til ofre samt mulighederne for at forebygge volden, dels om samtlige foranstaltninger og programmer vedrørende dette spørgsmål i Fællesskabets regi. Disse informationer skal kunne integreres i alle relevante informationssystemer.
3. Forskningsprogrammer, der beskæftiger sig med vold og seksuelt misbrug og mulighederne for at forebygge dette med bl.a. det formål at finde frem til de mest effektive metoder og fremgangsmåder til forebyggelse af vold, til hjælp til voldsofre, navnlig for at forhindre yderligere udsættelse for vold, og til analyse af de sociale og økonomiske omkostninger for på rette måde at kunne modvirke dette fænomen.
4. Bedre metoder til erkendelse, rapportering og forvaltning af voldens konsekvenser.

III. SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER

Kommissionen kan ved gennemførelsen af programmet i overensstemmelse med afgørelsens artikel 2 og 5 benytte ekstern teknisk bistand, som finansieres inden for programmets samlede finansieringsramme. Kommissionen kan på samme betingelser indhente ekspertbistand. Den kan endvidere arrangere seminarer, kollokvier og andre møder for eksperter, som kan fremme gennemførelsen af programmet, og den kan udøve oplysnings-, publikations- og formidlingsvirksomhed.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 9. juli 1998 Rådet et forslag til afgørelse på grundlag af EF-traktatens artikel 308 (tidligere artikel 235) om oprettelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) om foranstaltninger til forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder.
2. Kommissionen forelagde den 17. februar 1999 Europa-Parlamentet og Rådet et ændret forslag på grundlag af EF-traktatens artikel 152 (tidligere artikel 129).
3. Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgav udtalelse henholdsvis den 28. april 1999 og den 11. marts 1999.
4. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 16. april 1999.
5. På baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse forelagde Kommissionen et ændret forslag den 11. maj 1999.
6. Rådet vedtog den 13. september 1999 sin fælles holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251.

II. FORMÅLET MED FORSLAGET

Forslaget er udformet som et flerårigt program, hvis formål er at bidrage til at sikre en høj grad af beskyttelse af den fysiske og mentale sundhed ved at beskytte børn, unge og kvinder mod vold (herunder vold i form af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug), ved at forebygge vold og ved at yde hjælp til voldsofre. I denne forbindelse og med henblik på, via en fællesskabsforanstaltning, at styrke indsatsen i de enkelte medlemsstater iværksættes grænseoverskridende foranstaltninger, der omfatter brug af netværk, informationsudveksling, opstilling af bedste praksis, samarbejde samt bevidstgørelse af offentligheden.

1. Generelle bemærkninger

Rådet har i sin fælles holdning i alt væsentligt godkendt Kommissionens forslag, men har foretaget visse ændringer, som det har fundet ønskelige.

2. Særlige bemærkninger

2.1. Retsgrundlag

Rådet anser i sin fælles holdning det retsgrundlag, som Kommissionen foreslår i sit ændrede forslag af 17. februar 1999, nemlig EF-traktatens artikel 152 (tidligere artikel 129), som det mest hensigtsmæssige ud fra Daphne-forslagets mål og indhold: fremme af koordinering og informationsudveksling tillige med uddannelse inden for og forskning i årsagerne til og forebyggelse af vold, der er eller kan blive til fare for ofrenes fysiske og mentale sundhed.

2.2. *Ændringer, som Rådet har foretaget i Kommissionens forslag*

2.2.1. *Programmets varighed*

For så vidt angår programmets varighed, har Rådet på baggrund af programmets forsøgsmæssige karakter besluttet, at programmet skal være fireårigt (2000-2003). Kommissionens evalueringsrapport skal derfor som fastsat i artikel 8, stk. 2, forelægges i løbet af programmets andet i stedet for i løbet af programmets tredje år.

2.2.2. *Finansiering*

Da programmet er fireårigt, er finansieringsrammen fastsat til 20 mio. EUR, hvilket forholdsmæssigt svarer til Kommissionens forslag på 25 mio. EUR for et femårigt program.

2.2.3. *Udvalgsprocedurer (artikel 5)*

Rådet har valgt en udvalgsprocedure, ifølge hvilken udvalgets kompetence i henhold til Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, udøves i henhold til enten forvaltningskomitéproceduren eller under proceduren med et rådgivende udvalg alt efter emne.

2.2.4. *Ikke-statslige organisationers og offentlige organers rolle i programmet (bilaget, del I)*

Rådet er opmærksom på ngo'ernes væsentlige rolle i de grænseoverskridende foranstaltninger, som er fastsat i bilagets del I, men har også anerkendt, at andre organisationer, herunder offentlige organer, vil blive inddraget i samarbejdet.

2.2.5. *Andre spørgsmål*

— Henvisning til EU-initiativer inden for retlige og indre anliggender (betragtning 4)

Denne betragtning er indsat for at få medtaget en klar henvisning til initiativer inden for retlige og indre anliggender, der er taget på EU-plan, samt i strafferetlig henseende i de enkelte medlemsstater, idet disse ligger uden for programmets anvendelsesområde.

— Internationalt samarbejde

For klarhedens skyld er deltagelsen af EFTA/EØS-landene, de associerede lande i Central- og Østeuropa, Cypern, Malta og Tyrkiet (artikel 6) samt internationalt samarbejde generelt (artikel 7) nu fastsat i særskilte artikler.

— Satsen for Fællesskabets bidrag (artikel 3, stk. 3)

Rådet anså det for vigtigt at præcisere, at Fællesskabets bidrag bør afhænge af foranstaltningernes art og ikke kan overstige 80% af foranstaltningens samlede omkostninger.

— Samarbejdet mellem Kommissionen og de institutioner og organisationer, som er aktive på området (artikel 2, stk. 2)

Rådet fandt, at et sådant samarbejde nødvendigvis foregår efter konsultationer med medlemsstaterne, og at dette bør fremgå af teksten.

— Medlemsstaters inddragelse i foranstaltninger (artikel 2, stk. 4)

Der er blevet tilføjet et nyt stykke for at præcisere, at foranstaltningerne skal omfatte »et betydeligt antal medlemsstater«.

— Udveksling vedrørende bedste praksis

For at gøre teksten i bilaget mere sammenhængende er fremme og udveksling af bedste praksis blevet flyttet fra del II (bevidstgørelse af offentligheden) til del I, som nu omfatter netværk, informationsudveksling, bedste praksis og samarbejde på fællesskabsplan.

— Supplerende foranstaltninger (bilaget, del III)

Den nye affattelse af bilagets del III om supplerende foranstaltninger kommer fra Leonardo II-programmet (bilag I, afdeling II, 7. foranstaltning, nr. 3).

2.3. *Ændringer foretaget af Europa-Parlamentet*

2.3.1. *Ændringer foretaget af Europa-Parlamentet og vedtaget af Kommissionen*

Kommissionen accepterede 26 af de 36 ændringer, som Europa-Parlamentet havde foretaget, helt, delvis eller med hensyn til substansen.

2.3.2. *Ændringer foretaget af Europa-Parlamentet og vedtaget af Rådet*

Rådet vedtog helt, delvis eller med hensyn til substansen 19 af de 36 ændringer, som Europa-Parlamentet havde foreslået og Kommissionen accepteret. Der er tale om ændring 1, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 28, 29, 30, 31, 33 og 36.

2.3.3. *Ændringer foretaget af Europa-Parlamentet, som Rådet ikke har vedtaget*

Ud over de ændringer, som Kommissionen ikke har accepteret, og som Rådet ikke kunne opnå den nødvendige enstemmighed om, kunne Rådet af følgende grunde ikke godkende følgende ændringer:

— Ændring 2

Udvidelse af definitionen af virkningerne af voldshandlinger (betragtning 1)

Rådet mente, at denne ændring ikke fjede noget til den grundlæggende bekymring for voldsofres fysiske og mentale sundhed, der klart fremgår af betragtning 1.

— Ændring 6

Henvisning til Verdenssundhedsorganisationens definition af sundhed (forslag til ny betragtning)

Rådet anså det ikke for at være nødvendigt at henvise til denne definition, eftersom dette blot er en gentagelse af en allerede udstukket målsætning.

— Ændring 14

Samarbejde med internationale organisationer (betragtning 14)

Det ville have indskrænkende virkning, hvis man i denne betragtning skulle nævne organisationer, der beskæftiger sig med uddannelse og udvikling, samt organisationer, der beskæftiger sig med beskyttelse mod alle former for vold. Rådet går ind for et samarbejde med så bredt et udvalg som muligt af organisationer, der arbejder inden for dette område.

— Ændring 21

Kohærens og komplementaritet (artikel 4)

Eftersom Rådet går ind for kohærens og komplementaritet mellem programmets foranstaltninger og alle andre relevante EF-programmer og -foranstaltninger, mente Rådet ikke, at det var hensigtsmæssigt at præcisere specifikke programmer. Rådet har dog i sin fælles holdning taget hensyn til behovet for at tilgodese den fremtidige udvikling inden for området.

— Ændring 26

Internationalt samarbejde (artikel 7)

Rådet kunne ikke acceptere ændringen af denne artikel af samme årsager som nævnt under ændring 14 vedrørende betragtning 14.

— Ændring 34

Forskningsprogrammer inden for vold og seksuelt misbrug (bilaget, del II)

Rådet mente, at anvendelsen af ordlyden »beskyttelse mod vold« var overflødig i denne ændring, da det allerede var omfattet at begrebet »forebyggelse af vold«.

— Ændring 35

Præcisering af de områder, hvorpå der skal ske udveksling af bedste praksis (bilaget, del I)

Rådet har besluttet at nævne udveksling af erfaringer vedrørende bedste praksis i bilagets del I (se leddet »Udveksling af bedste praksis« under punkt 2.2.5 ovenfor). Rådet anså det ikke for relevant at præcisere område, hvor der skal opstilles en bedste praksis i den ændrede del I.

III. KONKLUSIONER

Rådet betragter sin fælles holdning som en afbalanceret tekst. Den afspejler behovet for at udarbejde et EF-initiativ om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder, som bygger på og videreudvikler de erfaringer, der er indhøstet fra eksisterende pilotprojekter inden for dette område.
